

— přijala čl. 3 odst. 1 nařízení předsedy Rady ministrů ze dne 3. září 1999 nazvaného „Orientační a koordinační akt upravující a doplňující předcházející orientační a koordinační akt k provedení čl. 40 odst. 1 zákona č. 146 ze dne 22. února 1994 týkajícího se ustanovení o posuzování vlivů na životní prostředí“, kterým se mění příloha A písm. i) a l) nařízení prezidenta Republiky ze dne 12. dubna 1996 nazvaného „Orientační a koordinační akt přijatý k provedení čl. 40 odst. 1 zákona č. 146 ze dne 22. února 1994 týkajícího se ustanovení o posuzování vlivů na životní prostředí“, který umožňuje vyloučit záměry určené k využití nebezpečného odpadu a nikoliv nebezpečného odpadu o kapacitě přesahující 100 tun denně spadající pod přílohu I směrnice 85/337, ve znění směrnice 97/11, zřízení o posuzování vlivů na životní prostředí stanoveného v čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, a

— přijala čl. 3 odst. 1 nařízení předsedy Rady ministrů ze dne 3. září 1999, který pro účely určení, zda záměr spadající pod přílohu II směrnice 85/337, ve znění směrnice 97/11, musí podléhat posouzení vlivů na životní prostředí, stanovuje nevhodné kritérium, jelikož z uvedeného posouzení může vyloučit záměry, které mají významný vliv na životní prostředí,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 1, 2 a 3 uvedené směrnice.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 31, 5.2.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. listopadu 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Staatssecretaris van Financiën/B. F. Joustra

(Věc C-5/05) (¹)

(Daňová ustanovení — Harmonizace právních předpisů — Směrnice 92/12/EHS — Spotřební daně — Víno — Články 7 až 10 — Určení členského státu, v němž vznikne daňová povinnost — Nabytí zboží jednotlivcem k uspokojení vlastních potřeb a potřeb dalších jednotlivců — Přeprava do jiného členského státu přepravní společností — Režim použitelný v členském státě určení)

(2006/C 331/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaný: B. F. Joustra

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad článků 7, 8 a 9 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179) – Víno, které bylo zakoupeno v členském státě státními příslušníky jiného členského státu bez účelu dosažení zisku a přepraveno podnikem posledně uvedeného státu – Spotřební daň zaplacená v prvním členském státě

Výrok

Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, ve znění směrnice Rady 92/108/EHS ze dne 14. prosince 1992, musí být vykládána v tom smyslu, že pokud stejně jako ve věci v původním řízení nabude jednotlivec nejednající při výkonu svého povolání a neusilující o dosažení zisku v prvním členském státě pro uspokojení svých potřeb i potřeb dalších jednotlivců výrobky podléhající spotřební dani, které byly v tomto členském státě propuštěny pro domácí spotřebu, a nechá je přepravit do druhého členského státu na svůj účet přepravní společností usazenou v tomto druhém státě, použije se článek 7 této směrnice, a nikoli její článek 8, takže se spotřební daň vyměří i v tomto státě. Podle čl. 7 odst. 6 uvedené směrnice se v takovém případě vrátí spotřební daň zaplacená v tomto prvním členském státě plátcí v souladu s jejím čl. 22 odst. 3.

(¹) Úř. věst. C 69, 19.3.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 30. listopadu 2006 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-32/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Neoznámení prováděcích opatření — Povinnost přijmout rámcový právní předpis ve vnitrostátním právu — Neexistence — Neúplné provedení či neprovedení článku 2, čl. 7 odst. 2 a článku 14)

(2006/C 331/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán a J. Hottiaux, zmocněnci)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství (zástupce: S. Schreiner, zmocněnec, a P. Kinsch, advokát)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí právních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275)

Výrok

- 1) Lucemburské velkověvodství tím, že neuvědomilo Komisi Evropských společenství o právních a správních předpisech provádějících směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, s výjimkou těch, které se týkají článku 3 této směrnice, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 24 této směrnice.
- 2) Lucemburské velkověvodství tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 2, čl. 7 odst. 2 a článkem 14 směrnice 2000/60, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 24 této směrnice.
- 3) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 4) Komise Evropských společenství a Lucemburské velkověvodství ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. prosince 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Darmstadt – Německo) – Mohamed Gattoussi v. Stadt Rüsselsheim

(Věc C-97/05) (¹)

(Evropsko-středomořská dohoda — Tuniský pracovník, kterému bylo povoleno pobývat v členském státě a vykonávat zde zaměstnání — Zásada zákazu diskriminace, pokud jde o pracovní podmínky, odměňování a propouštění — Zkrácení doby platnosti povolení k pobytu)

(2006/C 331/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mohamed Gattoussi

Žalovaný: Stadt Rüsselsheim

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Verwaltungsgericht Darmstadt – Výklad článku 64 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé (Úř. věst. L 97, s. 2) – Pracovník tuniské státní příslušnosti zaměstnaný v členském státě – Rovné zacházení pokud jde o pracovní podmínky a odměňování – Omezení doby platnosti povolení k pobytu, kterým se ukončuje zaměstnání pracovníka

Výrok

Článek 64 odst. 1 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé, uzavřené v Bruselu dne 17. července 1995 a schválené jménem Evropského společenství a Evropského společenství uhlí a oceli rozhodnutím Rady a Komise 98-/238/ES, ESUO ze dne 26. ledna 1998, musí být vykládán v tom smyslu, že může mít účinky na právo pobytu tuniského státního příslušníka na území členského státu, pokud bylo tomuto příslušníku tímto členským státem řádně povoleno vykonávat na uvedeném území zaměstnání po dobu přesahující dobu platnosti jeho povolení k pobytu.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-161/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (EHS) č. 2847/93 — Kontrolní režim v odvětví rybolovu — Informace o druzích a množství vyložených ryb — Nesdělení)

(2006/C 331/13)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: C. Catta-briga, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. M. Braguglia, zmocněnec, G. Aiello a D. Del Gaizo, advokáti)